

Práce shrnuje výsledky kvalitativního výzkumu v pěstounských rodinách vychovávajících romské děti. Na základě hloubkových rozhovorů s pěstouny byla provedena prostá a narativní analýza. Prostřednictvím zjištění z analýzy a příběhů jednotlivých dětí se v práci popisuje, jak se žije majoritním pěstounským rodinám, vychovávajícím romské dítě. Ukázalo se, že roli v životě takových rodin hraje rasismus okolí, zatímco tzv. typicky romské vlastnosti nejsou pro život rodin významnější než jiné individuální charakteristiky dětí. Popisuje se proces dospívání romských dětí v pěstounské péči. Důležitou roli v něm hraje komplikované utváření vlastní identity u dětí, handicap, jež děti nasbíraly během své dosavadní historie, jejich nízké sebehodnocení. Dospívání u těchto dětí trvá déle, než se obvykle očekává – dítě se může „hledat“ až do 25-30 let. Součástí dospívání těchto dětí je bolestně prožívaná separace. Na konci dospívání se dítě ustálí ve způsobu života vnímaném pěstouny pozitivně nebo negativně. V druhém případě se pěstouni vyrovnávají s tím, že zodpovědnost za svůj život nesou pouze děti.